

царуванъето на Ивана Асѣня (но тукъ не се оказва: кой? I-й-ли, или II-й). За да се удостовѣримъ въ това, нѣ разглѣдахми внимателно всичко относящо се до тоя предметъ; но за голѣма наша жялость, вмѣсто да се освѣтлимъ, нѣ се по затъмнихми; защото Г. Причекъ казва въ исторіята си: „че Иванъ Асѣнь I постройлъ на Трапезица една черква Св. Ивана Рилскаго, *дѣто починали мощитѣ му въ 1195 година*“; освенъ това, като прочетохми внимателно горѣупомянатото съчиненіе отца Неофита Рилскаго, и като сравнихми всичкитѣ доводи и исторически свѣденія изложени въ него, основани преимущественно на „исторіята преподобн. отца Ив. Рилскаго,“ и на други исторически документи, нѣ се убѣдихми: че и въ „Описаніето Болгарскаго Монастиря Рилскаго“ се намиратъ неточности и несъобразности. Тѣй напримѣръ въ страница 18 на това съчиненіе е казано: „*че слѣдъ много години (подиръ смъртъта т. е. на Св. Ивана Рилскій) послѣ явился преподобній во снѣ Иумену, и заповѣдалъ ему да принесятъ мощитѣ му въ Сръдець градъ*“ (въ Софія); и че, отъ тамъ тѣ были пренесени (както и по горѣ споменяхми) въ Острогомъ въ Унгарія, отъ тамъ пакъ въ Софія и най сетнѣ въ Търново въ 1208 година.“ Извѣстно е прочее отъ исторіята че въ 1208 год. въ Търново царствувалъ Бориль (или Борисъ); тукъ е тѣй казано; но въ страница 34 на същото това съчиненіе отца Неофита Рилскаго е казано слѣдующето: „*Благочестивій Царь Иванъ Асѣнь (но кой? не се спомянува), вручилъ Патриарху (Василію разумѣва се, ако и въ съчиненіето на Раковоки се увѣрява че е былъ Іоанъ Святій) на провожденіе святаго, „оставль тому и трыста мужественныхъ войновъ. Самъ же потщався снѣшнѣ прежде прійде во свой Царскій градъ и церковъ начатъ здати во имя святаго въ славнѣмъ градѣ Трапезиць и проч.*“ По отсетнѣ се разказва: „че Царя съ всичкія си синглитъ излѣзаль да посрѣщне мощитѣ преподобн. Св. Ивана Рилскаго до мѣстото глаголемое „*Крестецъ*“, и тамъ ги оставиль да стоятъ седемъ дни, додѣ се съзидала черквата, която слѣдъ като ъж освятили, въ нея